

даковъ и Петровъ и 43 войници; бѣха ранени командиритѣ на роти капитанитѣ Руевски и Ивановъ и подпоручикъ Минковъ, дружинниятъ адютантъ, подпоручикъ Дженазовъ, подпоручицитѣ Калиновъ, Сатулевъ, Савовъ, офицерскитѣ кандидати Великовъ и 407 войници. Отъ 5-а и 6-а роти останаха всичко 193 човѣка, които бѣха събрани въ една рота, подъ командата на фелдфебела Наковъ, а отъ 7-а и 8-а роти останаха всичко 154 човѣка, които така сжщо бѣха сведени въ една рота, подъ командата на подпоручикъ Сакеларовъ.

Въпрѣки тия успѣхи, българитѣ източно отъ р. Карагачъ дере се чувствуваха несигурни, особено противъ турскитѣ батареи, които бѣха предъ срѣдата на фронта и бѣха недосегаеми за българската артилерия. Самиятъ фактъ, че български батареи не излѣзоха на отнетата отъ турцитѣ позиция, навеждаше пехотата на мисълъ, че положението имъ тамъ не е сигурно. Желанието по-скоро да се подкрепятъ съ артилерия бѣ общо и то се изказа нѣколко пжти чрезъ старшитѣ дружинни командири, които бѣха тамъ. Съзнанието, че бойцитѣ на отнетата турска позиция трѣбва да се подкрепятъ съ артилерия, не липсваше и на по-голѣмитѣ началници. Още въ 7 ч. 40 м. пр. пл. командирътъ на 1-а бригада заповѣда на командира на планинското артил. отдѣление да настѣпи източно отъ р. Карагачъ дере и да съдействува на 7-и полкъ. 2-а и 3-а батареи настѣпиха отъ бивака по долината югоизточно отъ с. Колиби и стигнаха около лѣвия флангъ на артилерийската позиция, кждетѣ мѣстността се обстрелваше силно. Батареитѣ тръгнаха къмъ гората северо-западно отъ с. Карагачъ, за да се добератъ чрезъ нея до селото. Но едва предната батарея прехвърли гребена, и турскитѣ батареи започнаха да биятъ отдѣлението откъмъ североизтокъ. Съ голѣми усилия батареитѣ се добраха до гората. По-нататъшното напредване се оказа невъзможно, защото въ това време по цѣлата линия се водѣше бой, и на командира на отдѣлението, както и на началника на артилерията, положението тамъ изглеждаше несигурно. Тъкмо въ тоя моментъ турскитѣ вериги се спущаха отъ североизтокъ въ долината къмъ с. Карагачъ. Даже стоенето въ гората се оказа невъзможно, защото турскитѣ батареи я обстрелваха на площади. Отдѣлението отстъпи задъ гребена. Получи се заповѣдъ, то да остане въ очаквателно положение; тукъ измжченото отъ несполуки отдѣление бѣ съкрушено отъ вестъта за самозастрелването на командира на 1-а батарея, което самозастрелване бѣше резултатъ на ония нрав-